

за нашатъ православнъ вѣрж христїанска. Ама не безъ нѣждж самоволно да са фїрли чловѣкж въ вѣдѣж, но кога стане нѣжда тогава който претърпи мѣкж и насилнѣ смѣрть, той ще са вѣнчае со слакж като мѣченикж отъ бога. Така и който робѣва на чѣздыи народж съ голѣмо утесненїе, и той ако не са отрече отъ вѣржтж си и отъ бога, но тѣрпи додѣ доди времето, и той ще полѣчи отъ бога голѣмж заплатж за тѣрпенїето си. Ный сме длжжни като грѣшны чловѣкцы, да тѣрпиме, да са надѣваме за помощь отъ бога на сичкитѣ си нѣжды и сѣкога да са молиме съ чисто сѣрце на бога, и той ще нареди и ще направи сичкото както трѣбѣж, емѣже слава во вѣки вѣковж, аминь. —

НЕДѢЛЯ

МЫТАРЬ И ФАРИСЕЙ ЗА ГОРДОСТЪ.

Не сѣдите, да не сѣдими бѣдете,
дѣма христосъ во евангелїето.

Благослови отче.

Иисъсъ Христосъ, като са крѣща отъ Іоанна и отиде въ Назаретъ, сѣдѣлъ тамо додѣ посѣкалъ Иродъ Іоанна, а отъ като посѣкоха Іоанна, тога христосъ излѣзналъ по Галилеа, и като повикалъ подиръ себе си апостола Петра, Андреа, Іакова, Іоанна, и другитѣ ходелъ по сичката земля галилейска, да учи, да проповѣдка евангелїето, и да обличава сѣком неправдѣ и сѣком гордостъ чловѣческа, както ще чѣете сега отъ евангелїето.

Отъ Лѣка зачало пѣ. (89)

Рече господь тѣзи притча: двама чловѣкцы влѣзли въ церкова да са помолатъ богѣ, едина былъ Фарисей, а другїа Мытарь. Фарисеа, като са молѣлъ дѣмалъ: Господи, благодаря те, защото не съмь като другитѣ хора, гравитель, неправеденъ прелюбодѣй, или като тогози мытаря. Азъ поста два пѣти въ седмицатж (презъ недѣлата), и колкото препечела десатока раздавамъ. А мытаря като стоалъ отъ далечъ, не смѣлъ нито очитѣ си да подигни, но вѣлса въ гърдыте и дѣмалъ: Боже! милостивъ бѣди и за мене грѣшнаго. За това истина ви казвамъ, какъ грѣшныи мытарь си отиди въ кѣщята праведенъ,